

[Eva Møller]

stod samlet, når vi var Norden, end når vi blot var Danmark. Jeg synes, det er vigtigt for os at understrege den nordiske dimension og på den måde bekræfte, at vi er en del af Norden, og at vi fortsat ønsker at høre til dér.

Vi talte i sidste uge i forbindelse med Eureka'erne om spørgsmålet om, hvor vi skulle lave dette samarbejde. Jeg fremhævede dengang, at Europarådet for os var et godt fundament, et godt ståsted ud fra en betragtning om, at Europarådet ikke var tænkt som en organisation, der skulle være udfarende og handlekraftig, men som en organisation, hvor man kunne tage fat på nogle drøftelser. Det finder jeg godt i tråd med, at kulturudveksling er en gensidig proces og noget, der skal ske ad begge veje og ikke kun fra det ene land til det andet. Derfor er det nok så vigtigt, at det er et spørgsmål om debatter, diskussioner og holdningspåvirkninger.

I samarbejdet med ulandene har man en særlig styringsgruppe, som koordinerer ulandsbistanden og kulturen. Jeg mener, det er vigtigt, at vi fortsætter ad den vej. Vi har desværre set en række danske ulandsprojekter, som måske ikke var så vellykkede, bl.a. fordi vi måske havde glemt at tage hensyn til de kulturbarrierer, der var.

De bilaterale aftaler skal vi naturligvis fortsætte med, men jeg tror nok, som også kulturministeren fremhævede i sin redegørelse, at vi må konstatere, at tiden på mange områder er ved at være løbet fra de bilaterale aftaler, at man i langt højere grad kan fremme formålet ved direkte kontakt mellem de forskellige institutioner. Det synes jeg i så fald at man skal være åben over for, for det kunne godt være en mere spændende og hurtig arbejdsgang, end at der skal forhandles bilateralt mellem landene.

Med hensyn til EF er det regeringens politik, at kulturpolitikken ligger uden for EF-regi. Jeg vil gerne sige, at den holdning står Det Konservative Folkeparti naturligvis bag, og det betyder, at vi ønsker, at en kulturpolitik i EF skal tilrettelægges på en sådan måde, at det vigtigste er, at man understøtter og fremhæver, at det, vi skal, er, at vi skal opretholde den mangfoldighed af kulturer, der findes i Europa på alle leder og kanter. Jeg vil i den forbindelse sige, at det er så også vigtigt, at vi, når vi taler om, at varerne kan bevæge sig frit over grænserne i Det Europæiske Fællesskab, så måske skulle understrege, at kultur er ikke varer sådan i

gængs forstand, at det kan være rimeligt og rigtigt, at vi laver særlige beskyttelsesregler for kulturen.

Vi har set det i den seneste tid med filmstøtteleven og med biblioteksafgiften, og jeg mener, at det specielt for et land som Danmark med et lille sprogområde er vigtigt, når vi siger, at vi ønsker at opretholde en mangfoldighed af kulturer i Europa, så kan det også betyde, at vi må have ret til og lov til at lave særlige nationale kulturstøtteordninger, ellers kan et lille sprogområde som Danmark meget let blive løbet over ende.

Vi har arbejdet med, og jeg mener fortsat, at vi skal arbejde med de felter, hvor vi i Danmark igennem en årrække har stået meget stærkt. Det er et felt som ophavsretten. Det hænger naturligvis også i et vist omfang sammen med EF-debatten, hvor vi i de sidste år også har sagt, at ophavsret ikke blot er det, man traditionsmæssigt talte om inden for Bernerdeklarationen om litterære og kunstneriske værker, men det kan også være et spørgsmål om edb-programmer og lignende. Alle disse ting skal vi have med og have drøftet inden for de store rækker for at bevare alt, hvad vi overhovedet kan af samarbejde.

Hvis samarbejdet på dette område som på alle andre områder skal foregå rigtigt, så er det nødvendigt med en god kvalitet og med nogle netværk, som kan bakke op om det, og det vil sige netværk, som skal fungere både hjemme og ude.

Vi skal her naturligvis nævne vores diplomatiske repræsentationer, som er det officielle, der skal bære tingene. Men jeg vil gerne sige, der er også flere, skal vi sige uofficielle organisationer som Det Danske Kulturinstitut, som i masser af år har været med til at fremme dansk kultur i udlandet. Der er de danske lektorer, og der er alle de mange folkelige organisationer, som på den ene eller anden måde formidler udvekslingsprogrammer. Der er de ganske almindelige danskere, som bor i udlandet, og de ganske almindelige udlændinge, som bor herhjemme, som vi kunne give et indblik i dansk kultur, hvis vi ville, og hvis vi ønskede det og satsede på disse ting. Vi skal være klar over, at der er meget, Danmark kan give med hensyn til kultur foruden vores demokratiske måde at styre landet på, som vi kunne eksportere, hvis vi ville.

Jeg har da også set, at hr. Svend Auken har planer om at tage til nogle af Østlandene og op-